

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Зліва направо: П'єтро Джованні Доннічі, посол Італії, Нікола Франко Баллоні, Коррадо Калабро, Оксана Пахльовська
 Фото Сергія Марченка

25 вересня 2009 року відомий італійський поет Коррадо Калабро презентував перед студентами Києво-Могилянської академії свою книжку «Я не скажу тобі, що це любов», видану львівським видавництвом «Літопис» (переклад Оксани Пахльовської). У книзі вміщено твори різного часу, починаючи з 60-х років і до сьогодні, а також — передмову та інтерв'ю Оксани Пахльовської з автором і його есе, присвячене еволюції поетичної мови в епоху постмодернізму.

На презентації видання у конгрегаційній залі Староакадемічного корпусу НаУКМА директор Італійського інституту культури в Україні, котрий підтримав цей проект, професор Нікола Франко Баллоні назвав Оксану Пахльовську одним із послів України в Італії, захисником всього українського на Заході.

Коррадо Калабро — особний голос в сучасній літературі Італії. Окрема від усіх його професійна і творча біографія. Південь Італії, як казали в Середньовіччі, — це земля, що породжує поетів і адвокатів. Калабро народився в Калабрії 1935 року. Він і справді в одній особі — поет і адвокат. Це один з найвизначніших юристів Італії. Від 60-х років до сьогодні перебуває на ключових посадах в апараті Італійської республіки. На початку своєї кар'єри працював з Альдо Моро — історичною постаттю італійської політики. Був головою кабінету п'ятнадцяти міністерств. Нині — президент Вищого гарантійного контролю комунікацій. Падали уряди — в повоєнній Італії, як відомо, уряди мають гарну звичку падати в середньому раз на рік, — а Калабро лишався. До речі, може, в цьому — одна з відповідей на питання щодо специфіки італійської політики. Хоч би яким високим був конфліктний

поріг цієї політики, Італія як країна чудово вистояє супроти своїх політичних бур зокрема й тому, що політики приходять і відходять, але насправді структура держави перебуває в руках першокласних фахівців.

Однак є Калабро-поет, цілковито відмінний від Калабро-юриста. Неухильна вірність Законів з боку юриста в поезії стає порушенням правил («Життя за власними законами» — так називається збірка вибраних його поезій 2002 року), ригористичний професійний етос — викликом, максимальна об'єктивність — принциповою суб'єктивністю, а дисципліна — свободою. Свободою вислову, рефлексії, протесту.

Калабро має свій поетичний шлях — за межами течій і шкіл, «літературних партій» та угруповань. Великою мірою його поезія — і взагалі «поезія проти течії» — актуальна не лише в часи політичних потрясінь: це поезія, актуальна завжди. І поезія Калабро має на собі відбиток тієї позачасової актуальності.

Є три домінуючі стихії в творчості Калабро — море, любов і поезія. Це стихії рівноправні і взаємозалежні, вони вільно переливаються одна в одну. Їхнім спільним знаменником є пошук автентичності переживання буття — а також свідомість недосяжності кожної з цих стихій, безмірності їхнього існування за межами видимої реальності. Кожна з цих стихій — це одночасно Ерос і Хронос: вони простягаються за межами людського буття, ними не можна оволодіти остаточно, їх не можна осягти до кінця. І тому притягальна сила кожної з цих стихій — фатальна.

Калабро — поет доби постмодерну, що віднаходить своє коріння у Давній Греції. І, власне, це — основний ключ до прочитання його поезії.

(Оксана Пахльовська. Поезія — «прихована маса всесвіту»)